Četvrtak, 12.12.2013.g.

U zadnjih nekoliko mjeseci često sam na misama, i na klanjanjima

ŽIVOM GOSPODINU ISUSU U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU, znao u sebi izreći kratku i jezgrovitu ISPOVIJED MOJE

KATOLIČKE VJERE.

"GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ."

I onda sam čuo na jednoj propovjedi našeg dragog župnika da je tim

riječima Sveti Toma apostol prvi ispovjedio vjeru U USKRSLOG

GOSPODINA ISUSA KRISTA, PO NJEGOVOM USKRSNUĆU I

JAVLJANJU SVOJIM APOSTOLIMA.

A meni je to sve nekako spontano došlo.

Jednostavno su mi se te riječi usjekle u moje srce, još od prije neku

godinu kada je duhovnu obnovu pod tim imenom vodio dragi fra Linić.

I evo, ja sam ih sad počeo spontano izgovarati u sebi nakon klečanja

prilikom PRETVORBE KRUHA I VINA U TIJELO I KRV NAŠEG

SPASITELJA.

I nakon toga kada svećenik digne HOSTIJU, ŽIVOG GOSPODINA U

NJOJ, I IZREKNE ONE PREKRASNE RIJEČI:

"EVO ISUSA …"

Ja prije toga uvijek kleknem, dignem glavu da vidim HOSTIJU, pa ju

onda ponovne pognem izgovarajući naš vjernički odgovor:

"GOSPODINE, NISAM DOSTOJAN DA UNIĐEŠ POD KROV MOJ,

NEGO, SAMO RECI RIJEČ I OZDRAVIT ĆE DUŠA MOJA."

A nekad i zatvorim oči jer od ljudi ne vidim svećenika i HOSTIJU. No,

vidim HOSTIJU, ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA, zatvorenih

očiju.

I opet mi je, nakon tih izgovorenih riječi, prije nego se dignem spontano

počelo dolaziti da u sebi izreknem one prekrasne riječi:

"GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ."

Sve je to tako trajalo nekoliko mjeseci. I onda sam negdje pročitao, ili

čuo, ne sjećam se više kako mi je to došlo, no, iza ovih riječi počeo sam

dodavati i još dvije prekrasne riječi:

"I SVE MOJE"

"GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE."

I tako su te jednostavne, A TAKO DUHOVNO SNAŽNE RIJEČI,

POSTALE MOJA ČESTA I SVAKODNEVNA MOLITVA.

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE.

I neki dan, digao sam se rano ujutro i spremio se na odlazak na misu

zornicu.

I iz nekog razloga uhvatila ma neka tuga, neka malodušnost.

ONO KADA IMAM OSJEĆAJ DA SU DRUGI OKO MENE

TUŽNI I ŽALOSNI JER JA NISAM ISPUNIO NJIHOVA

OČEKIVANJA.

ILI SAM DRUGE NENAMJERNO POVRIJEDIO ILI IH UČINIO

ŽALOSNIM.

ILI, KADA SE OSJEĆAM JADNO I NEMOĆNO RADI ŽIVOTA

U GRIJEHU I NEOBRAĆENJA DRUGIH LJUDI OKO MENE.

I takav, jadan i tužan, krenuo sam na misu zornicu.

I osjetio sam da trebam izmoliti neku molitvu kako bi me prošla ta

NAPAST ZLOGA ILI NEKOG OD NJEGOVIH ZLIH DUHOVA.

I, nekako mi je došlo da, umjesto toga da molim u sebi riječi neke

molitve, Krunice ili slično, izgovaram samo ove prekrasne riječi kojom se

ispovijeda vjera u USKRSLOG GOSPODINA.

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE.

I tako sam učinio. Na desetke puta sam izrekao u sebi te riječi.

I kroz te riječi, nekako mi se počela stvarati u srcu jedna molitva. Kao

krunica.

Ja bih izrekao u sebi, u mislima:

"GOSPODIN MOJ I BOG MOJ."

A moje srce bi odgovaralo:

"I SVE MOJE."

I nestalo je tuge i žalosti, srce mi je postalo čisto, pripremno za sastanak

s Gospodinom u crkvi.

I od tog trenutka, "rodila" se u meni ideja da od tih riječi složim jednu

molitvu, kao krunicu, koju bi ponekad izmolio kada me uhvate napasti

zloga i njegovih putem jada, tuge, žalosti i slično.

I eto i jučer tokom dana, i danas ujutro prije mise, "slagao" sam u sebi

riječi i tijek te molitve kao krunice.

Dao sam joj ime KRUNICA NEVOLJNIKA, jer sam ideju i spoznaju o

njoj dobio upravo u trenucima kada sam se osjećao nekako nevoljno,

potreban duhovne pomoći.

Pa sam onda razmišljao što bi sve rado molio kada sam u takvoj nekakvoj

duhovnoj i sličnoj nevolji.

Sigurno, kao prvo MOLITVU BOGU, OCU, STVORITELJU DA MI

PRITEKNE U POMOĆ.

"OČE NAŠ …" Da, s time bi počeo.

Onda, onda bih sigurno zamolio mojeg LJUBLJENOG SPASITELJA,

GOSPODINA ISUSA KRISTA, DA MI OPROSTI GRIJEHE.

"O MOJ ISUSE …", da, to bi bila druga molitva.

Onda bi u pomoć pozvao i PRESVETU DJEVICU:

"ZDRAVO MARIJO …"

A, zazvao bih i Svetog Mihaela Arkanđela:

"SVETI MIHAELE ARKANĐELE, BRANI NAS U BOJU PROTIV

SOTONE …"

To bi bio uvod, početne molitve.

I onda 5 desetica. Prije svake desetica kratka molitva, POZIV

GOSPODINU:

"O BOŽE DOĐI I SPASI ME - (odgovor) **GOSPODINE, U**

POMOĆ MI PRITECI!"

I onda 5 desetica s deset ponavljanja ove kratke molitve:

Gospodin moj i Bog moj - (odgovor) **I sve moje.**

Gospodin moj i Bog moj - I sve moje.

…. i tako ukupno 10 puta …

Na kraju svake desetice ponizna i vapijuća molitva:

"O PRELJUPKI MOJ GOSPODINE ISUSE KRISTE - (odgovor)

SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

I zahvala Bogu:

SLAVA OCU, I SINU, I DUHU SVETOMU- (odgovor) **KAKO**

BIJAŠE NA POČETKU TAKO I SADA I VAZDA I U VIJEK

VJEKOVA AMEN."

I TAKO 5 PUTA.

Tako sam ovih dana ja u svojem srcu i mislima molio ovu molitvu,

NEKAD CIJELU NEKAD SAMO DIO..

Jer kušnje su moje velike ovih dana. Svugdje, gdje god se krećem.

ALI MOLITVA I JUTARNJA MISA JOŠ UVIJEK ME TOLIKO

"NAPUNE" DA IPAK SVE USPIJEM IZDRŽATI.

Ipak, ponekad "padnem", rekao bih bezveze, da se i sam sebi poslije

čudim kako sam mogao tako reagirati, tako sagriješiti.

No, ipak sam ja samo grješnik, slab čovjek, koji je od Gospodina dobio

osobine takve kakve su, neke dobre, neke manje dobre.

Prije sam po njima, bez Gospodina u svojem životu, često žestoko

griješio prema BOGU i prema braći ljudima.

Sada sam ih spoznao, i dobre i loše, i svoje grijehe, i uz Božju pomoć,

nastojim ih pobijediti.

A sad imam još jednu pomoć.

KRUNICU NEVOLJNIKA.

ILI BAREM KRATKU MOLITVU IZ DESETICE, KOJU OVIH DANA

STALNO PONAVLJAM KADA GOD SAM U KUŠNJAMA:

"GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE

MOJE."

I dobro je. Ide nekako.

SVET I PRESVET MOJ GOSPODINE,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE

SVETI, ČAŠĆEN, SLAVLJEN I HVALJEN U

SVE VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICA, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.